

Talesova teorema

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 25

Tales (Tales Milećanin, Thales), (oko 634-546. stare ere) iz Mileta, svestrano obrazovan filozof; bio je aktivan kao matematičar i kao državnik, važio je u starom veku kao prvi jonski prirodni filozof i ubrajali su ga među Sedam mudraca. On je prvi pokušao da raznovrsnost pojava svede na jednu jedinu pramateriju - vodu. Nije sigurno da li je ovo učenje izneo u nekom spisu. Kao matematičar poznat je po Talesovoj teoremi. Talesov učenik, takođe iz Mileta, bio je filozof Anaksimandar (Anaximandros), iz prve polovine VI veka stare ere.

Kao što pričaju Herodot, Duris i Demokrit, Talesov otac se zvao Heksamija, a majka Kleobulina; pripadao je porodici Telida, koji su Feničani, i među najuglednijim potomcima Kadma i Agenora. Bio je, kao što Platon kaže, „jedan od sedam filozofa”. On je prvi dobio nadimak filozofa kad je u Atini bio arhont Damasip; posle njega je i svih sedam filozofa tako nazvano. Tako kaže Demetrije iz Falerona u svom delu Spisak arhonata. U Miletu je dobio građanstvo kad je tamo došao sa Nilejem, koji je bio proteran iz Fenikije. Međutim, većina pisaca tvrdi da je Tales rođeni Milećanin i izdanak otmene porodice. Prema nekim podacima, on nije ostavio ništa napisano; jer Nautička astrologija, Bavio se politikom, a posle je počeo da proučava prirodu. koja se njemu pripisivala, delo je, kako kažu, Foka sa Samosa. Kalimah za njega zna da je otkrio sazvežđe Malog Medveda, jer u svojim Jambima on veli : Govorilo se da je utvrdio zvezde Kola, kojima se Feničani služe pri plovidbi.

Prevazišao je sve ostale mudrace mnogostranošću svoje delatnosti: bio je hidrotehničar, nautički inženjer, trgovac, političar, astronom, matematičar i filosof. Ako je i bio genijalan praktičar (Arist. Polit. I 11,1259 a 6), on se jedini od sedmorice mudraca u svom razmišljanju uzdigao iznad sfere obične koristi (Plut. Sol. 3) i tako postao ne samo neposredni osnivač jonske nauke i filosofije nego i posredni tvorac nauke i filosofije uopšte. Otklanjajući sve mitološke i teološke činioce, a uvodeći prirodnu uzročnost i posledičnost, on je prvi na racionalan način učinio pokušaj da prirodu (φύσιν) objasni prirodnim putem. Posmatrajući pojedine predmete, pojave i procese u prirodi, organskoj i anorganskoj, on je nalazio promenu, a u toj promeni našao nešto nepromenljivo, iz čega sve proizilazi i u što se sve razrešava, a to je voda. Kao praosnovu svega on je, dakle, uzeo materiju koja se može empirijski proveravati, i voda je za njega ne samo opšta prapodloga života nego i apsolutni kosmički princip, i to zato što bez vode nema vlage ni žitkosti, a bez vlage nema hrane, života, ni toplote. Voda se očevidno menja u paru, sneg, led: tako od vode postaje i sve drugo i pretvara se natrag u vodu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com